

Реферат на тему: "Марк Твен"

Марк Твен

Марк Твен

На півдні Сполучених Штатів Америки несе свої води широка і могутня ріка Міссісіпі. На її березі в маленькому сільці Флорида і народився 30 листопада 1835 року Семюель Ленгхорн Клеменс — майбутній письменник Марк Твен. Він став шостою дитиною в родині Джона Маршалла Клеменса і Джейн Ламптон. Коли Семюелю виповнилося чотири роки, батьки разом з дітьми переїхали в невелике містечко Ганнібал. Тут майбутній письменник провів своє дитинство, і потрібно сказати, що воно не було спокійним. Семюель був неспокійним хлопчиком, дуже схожим на свого знаменитого в майбутньому персонажа — Тома Сойера. Незважаючи на слабе здоров'я, до 9-літнього віку він уже почав палити й очолив невелику зграю таких само як він сам вуличних шалапутів. Природно самим нелюбимим місцем на всій планеті для нього тоді була школа.

Утім, учився він, нехай навіть формально, недовго. Коли Семюелю виповнилося 12 років, помер його батько і з навчанням хлопчиків довелося попрощатися. Майбутній письменник пішов працювати. І перші свої гроші він заробив, улаштувавшись помічником складача в місцевій друкарні. Видавнича справа настільки захопила його, що майбутній письменник разом із братом узявся за випуск газети. Спочатку вони зайнялися цим у рідному Ганнібалі, пізніше переїхали до Мескатину і Кеокуку розвивати видавничу справу в штаті Айова. Справи йшли, загалом, непогано, однак Семюелю постійно не вистачало грошей. У 1857 він повернувся на Міссісіпі і став учнем лоцмана, утілюючи свою дитячу мрію "пізнати ріку". У квітні 1859 року Семюел Ленгхорн Клеменс отримує права лоцмана і стає повноправним членом "річкового товариства". Він має високі заробітки і насолоджується справою, яка йому відверто подобається. Водити кораблі по руслу могутньої ріки від міста до міста, підкорюючи потоки і течії, коли тобі тільки 24 роки, здавалося чудовим заняттям.

Однак, ідилія тривала не довго. У 1861 році вибухнула війна між Північчю і Півднем. Семюелю Клеменсу довелося стати солдатом Конфедерації. Утім, що могло утримати молоду людину, яка ще з дитинства звикла бути вільною. Через два тижні він дезертирує з рядів армії жителів півдня і спрямовує свій шлях на захід, до брата в Неваду. Саме пройшла чутка, що в диких преріях цього штату знайшли срібло і золото. Тут Семюель працював цілий рік на срібному руднику. Паралельно з цим він писав гумористичні розповіді для газети "Терріторіал ентерпрайз" у Вірджині-Сіті й у серпні 1862 одержав запрошення стати її співробітником. Осьде і довелося Семюелю Клеменсу шукати для себе псевдонім. Не довго думаючи, він згадав рідну річку і взяв собі в якості його вираження лотових на Міссісіпі, що викрикували "Мірка 2", що означало достатню глибину для безпечного плавання. От так на просторах Америки і з'явився письменник Марк Твен, який зумів у майбутньому завоювати своєю творчістю

світове визнання.

А поки, що його протягом декількох років очікувало мандрування з газети в газету як репортера і фейлетоніста. Крім цього, він підзаробляв публічним читанням своїх гумористичних оповідань. Як кореспонденту "Альта Каліфорнія" йому вдається взяти участь у середземноморському круїзі на пароплаві "Квакер-Сіті", під час якого він зібрав матеріал для своєї першої книги "Простаки за кордоном". Її поява в 1869 році викликало деякий інтерес з боку читаючої публіки через рідкісне для тих років сполучення добротного південного гумору й сатири. Таким чином, літературний дебют Марка Твена відбувся. Крім цього, у лютому 1870 року він оженився на сестрі свого друга Ч. Ленгдона, з яким познайомився під час круїзу, — Олівії.

Наступною успішною книгою Семюеля Клеменса став написаний у співавторстві з Чарльзом Уорнером роман "Позолочене століття". Твір, з однієї сторони не дуже вдалий, тому що стилі співавторів серйозно різнилися, але з іншої сторони він став до смаку читачам настільки, що його назвою охрестили час правління президента Гранта. А в 1876 році побачила світ нова книга Марка Твена, що не тільки закріплює його в якості видатного американського письменника, але і назавжди внесла його ім'я в історію світової літератури. Це були знамениті "Пригоди Тома Сойера". По суті, письменникові і видумувати нічого не довелося. Він згадав дитинство в Ганнібалі і своє життя в ті роки. І от на сторінках книги з'явилося містечко Санкт-Петербург, у якому легко можна розрізнити риси Ганнібала, як утім, і риси безлічі інших дрібних населених пунктів, розкинутих по берегах Міссісіпі. А в Томі Сойері можна легко впізнати юного Семюеля Клеменса, який дуже не любив школу й у 9 років уже палив.

Успіх книги перевершив усі сподівання. Книга, наповнена простим гумором і написана доступною мовою, сподобалася широкій масі звичайних американців. Адже в Томі багато хто впізнавав себе в далекому й безтурботному дитинстві. Це визнання читачів Твен закріпив наступною книгою, також, узагалі то, не розрахований на витончені розуми літературних критиків. Повість "Принц і жебрак", яка вийшла 1882 році, переносить читачів в Англію епохи Тюдорів. Захоплюючі пригоди сполучаються в цій повісті з мрією простого американця розбагатіти. От ти був жебраком і раптом, раз — уже багатий і золотою печаткою королівства коlesh горіхи. Простому читачеві це сподобалося.

Історична тема зацікавила письменника. У передмові до свого нового роману "Янки з Коннектикуту при дворі короля Артура" Твен написав: "Якщо хто-небудь схильний засуджувати нашу сучасну цивілізацію, що ж, перешкодити цьому не можна, але непогано іноді провести порівняння між нею і тим, що робилося на світі раніш, а це повинно заспокоїти і вселити надію".

До 1884 року Марк Твен був уже відомим літератором і до того ж ще і став успішним бізнесменом. Він заснував видавничу фірму, номінально очолену Ч.Л.Вебстером, чоловіком його племінниці. Однієї з перших книг, опублікованих власним видавництвом стали його "Пригоди Гекльберрі Фіна". Твір, який, по визнанню критиків, став кращим у творчості Марка Твена, задумувався як продовження "Пригод

Тома Сойєра". Однак, він вийшло набагато більш складним і багат шаровим. Позначилося те, що письменник створював його протягом майже 10 років. А роки ці були наповнені постійним пошуком кращої літературної форми, шліфуванням мови і глибокими роздумами. У цій книзі Твен вперше в американській літературі використовував розмовну мову американської глибинки. Колись допускалося її вживання тільки у фарсі і сатири на звичай простолюдю.

Серед інших книг, випущених видавництвом Марка Твена можна назвати "Спогади" вісімнадцятого президента США У.С. Гранта. Вони стали бестселером і принесли родині Семюеля Клеменса бажане матеріальне благополуччя.

Видавнича фірма Марка Твена успішно існувала аж до відомої економічної кризи 1893 — 1894 років. Бізнес письменника не витримав жорстокого удару і збанкрутував. Але справи і до цього останнім часом йшли не блискуче. Ще в 1891 році Марк Твен з метою економії коштів був змушений перебратися в Європу. Час від часу він приїжджає в Сполучені Штати намагаючись поправити своє матеріальне становище. Після розорення він довго не визнає себе банкрутом. Зрештою йому вдається домовитися з кредиторами про відстрочку виплати боргів. Це він зміг зробити тільки в 1898 році. За цей час Марко Твен написав кілька творів, серед яких його найсерйозніша історична проза — "Особисті спогади про Жанну Д'арк" (1896), а також "Роззява Вільсон" (1894), "Том Сойєр за кордоном" (1894) і "Том Сойєр-сищик" (1896). Але не один з них не зміг домогтися того успіху, що супроводжував минулим книгам Твена.

Зірка письменника невблаганно котилася до занепаду. До кінця XIX століття в США починають публікувати зібрання творів Марка Твена, зводячи тим самим його в розряд класиків давно минулих днів. Однак, запеклий хлопчисько, що сидить усередині літнього, уже зовсім сивого, Семюеля Клеменса і не думав здаватися. У століття двадцяте Марк Твен увійшов з гострою сатирою на сильних світу цього. Бурхливий революційний початок століття письменник ознаменував творами, покликаними викривати неправду і несправедливість: "Людині, що ходить у п'їтмі", "Сполучені Лінчуючі Штати", "Монолог царя", "Монолог короля Леопольда в захист його панування в Конго".

Однак, це все було не тим. У розумах американців Твен уже був класиком "легкої" літератури. А хто, скажіть, слухає класиків? У 1901 році він одержав почесний ступінь доктора красного письменства від Єльського університету. У наступному році — почесний ступінь доктора права від Міссурійського університету. Він дуже пишався цими званнями. Для людини, яка у 12 років покинула школу, визнання його таланту ученими мужами знаменитих університетів було дуже приємно.

У 1906 році Твен обзавівся особистим секретарем, яким став А.Б. Пейн. Молода людина висловила своє бажання написати книгу про життя письменника. Однак, Марк Твен уже кілька разів усїдався за стіл, з метою написати свою автобіографію. У результаті письменник починає диктувати Пейну історію свого життя. Через рік його знову відзначили ученим ступенем. Він одержує почесний ступінь доктора красного письменства від Оксфордського університету.

До цього часу він уже важко хворіє, а більшість членів його родини помирають один за одним. Письменника мучать жорстокі напади стенокардії. Зрештою серце не витримує і 24 квітня 1910 року у віці 74 років Марк Твен помирає.

Його останній твір — сатирична повість "Таємничий незнайомиць" буде опублікована посмертно в 1916 році по незавершеному рукопису.